

Apollo's St. Nicolaasgift aan Minerva : voorzien met nieuwe en oude minne- herders- en mengel-zangen, ook een aardige, klugtige en aangename Olypodriego

<https://hdl.handle.net/1874/35897>

UUTLLOOING

VAN DE

TYTELPLAAT

APOLLO'S

ST. NICOLAAS-GIFT,

AAN

MINERVA.

U Y T L E G G I N G
V A N D E
T Y T E L P L A A T .

 SM Minerva Edelste der Vrouwen,
 Die ik hier kom Offer bien,
Wilt de Gift, in waarde houwen,
Wyl ik Nedrig op myn knien
U aanbiede deze bladen
Van St. Nicolaas u toegewyd,
Met de zoete Minne-Stryd,
Cupido staat hier te Letten,
Wie hy Treffén kan met een,
Om u Zinnen vast te zetten,
Tot het Vreyen zo ik meen,
Leen u Stem aandagtige Ooren,
Want ik heb het allegaar
Uytgekipt, op dat gy daar
Uwe Keeltjes eens doet hooren,
Om een Zoete Lieve Maagt,
Te Beminne en Bekoren,
Waar voor gy u Liefde draagt,
St. Niklaas gaf my zo even,
Deze Schriften met malkaar,
Op dat ik die u zou geven,
Effen voor het Nieuwe-Jaar.

APOLLON
S^t. Nicolaas gift aan
MINERVA.

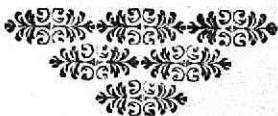
APOLLO'S
S^t.NICOLAAS-GIFT,

AAN
MINERVA.

Voorzien met *Nieuwe* en *Oude*
MINNE-HERDERS-
EN
MENGEL-ZANGEN:

Ook een AARDIGE, KLUGTIGE
en AANGENAME

OLYPODRIEGO.

Gedrukt voor den Auteur,
En zyn te bekomen tot LEIDEN,
By JOHANNES VAN KERCKHEM.

OPDRAGT

AAN DE

ZANG-BEMINNENDE

LIEFHEBBERS.

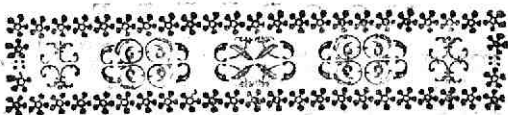

gy die genege zyt tot Zingen,
Kunt hier in vinden fraje dingen,
Zoete Zang en Melody,
Hier is keur van Poëzy.
Apollo, komt u hier Verëeren,
Met een *Sinte Nicolaus-Gift*,
Om u Vreugde te vermeerren,
En ook met een u Minne-Drift
Voort te zetten, aan te kweken,
Zo voor Ryke als voor Leken,
Gelyk gy aan *Apollo* ziet,
Die *Minerva* hier aanbiet.
Leen u Stem en Aandagt schone,
Hier zyn veelderhande Tone,
Alles na de Nieuwste trant;
Uytgekipt, op dat gy vant

O P D R A G T

Voor u Zinne te vergaren,
Als ge bent wat duf van Geest,
Zó doorsnuffelt deze Blâren,
En die wel ter deeg Doorleest;
Hebje hier in 't kort Beschreven,
Koddigheden die u Bryn,
En u Geesten doen Herleven,
Als gy zomtyts bent allyn;
't Is voor Jonkman, of voor Vryster,
Yder na zyn Lust en Zin,
Gy leeft hier van Liefd' en Min,
Oorlogs Boert-en Herders-Zang,
Noemde ik 't alles, 't was te lang,
't Is om de Jonkheyd te Vermaken,
Tot een zoete Tydverdryf,
Daar by aan de Zang te raken:
Yder heeft hier zyn Geryf,
Ey! wilt dit in dank ontfangen,
Zo word ik van u geloont,
Want na Vreed' is myn verlangen,
Dat dit word door u Gekroont.

VOOR-

VOORREDE

AAN DEN

L E Z E R.

Ik Zotje heeft zyn Marotje , en een yder meent , dat zyn Aap moye Jongen heeft. Dus ziet men 'er die gestadig met de Neus in 't Boek zitten , en zo gry-nig zyn dat 'er niet een Lachje af en mag. Wat my aangaat , ik benyde die Juffers hun verkiezing niet , maar houde voor my

V O O R R E D E

my vry wat meer van Vrolyke dagen, en van Plyziertjes, die een jong hart vermaken. Wat dunkt u Liefhebbers van een Glaasje, Witte of Rode Wyn? en gy beminnende Juffertjes, die niet gaarne den naam van wreed en onmededogend zoudet dragen, is het niet beter met een Valk gevlogen, dan met een Uyl gezeten?

Ik was in zo een Vrolyke luym, wanneer ik voornam dit Werkje by een te verzamelen, om u Hart te Vermaken, en u zomtyds eens smaaklyk te doen Lagchen. Want allerley OLYPODRIEGO zulje hier vinden, *Oud* en *Nieuw*, voorheen gedrukt, dog noyt uytgegeven.

AAN DEN LEZER.

ven. Het is voor Oud en Jong, voor Mooy en Lelyk, met allerley *Grappjes* en *Spreukjes* doorvult; men vind'er **MINNE-DIGTEN**, **HERDERS-ZANGEN**, **MENGEL-ZANGEN**, en ik weet zelf niet wat al, want anders was 't geen *Oly-Podriego*. Wanneer Jonge luyden onder een glaasje zitten, en Vryers en Vrysters met mal-kander mallen, kunnen ze hier in stoffe van Kortswylen vinden; en wat goeilyks leren, zo ze 't niet wisten. Maar onze Meysjes zyn nu al vroeg op zulke zaken afgerigt, en weten gemakkelyk de Hartjes der Minnaren te bekoren. Laet ze dan zamen Vrolyk zyn, want tot Vrolykheyd dienen deze
 -XIM-
 gee-

VOORREDE AAN DEN LEZER.
geestige Liedjes, en het is daa-
rom, dat wy die den Naam
van een St. NICOLAAS-GIFTE
gegeven hebben, want wy ge-
loven waarlyk niet dat die goe-
de Heylig, een houte Klaas
geweest is. Zeker heeft hy
ons daar toe al te Vrolyke
dag gegeven. Daarom

*Zoete Meysjes, lieve Bekjes,
Moye Heertjes, zoete Gekjes
Wilt ge Zinge, zaam Kwinkelere,
Gy kunt dit Boekje niet onbere.*

K. V. I.

MIN-

1

MINNE - ZANGEN.

D E

GEWONDE-KUPIDO.

Stem: *Van de Herder Piramus.*

I.

En grage Bey, had Venus Zoon
 gesteken,
 Wiens Rozelip met Honig schein
 bestreken,
 Het Guytje liep Verwoed,
 Zyn Moeder te gemoed,
 En zy Godinne zie,
 Wat doet die schelmze Bie.

2.

Hoe maakt u zulk een kleyne wond
 verlegen?
 Zy Venus, van een çimpele Bey ver-
 kregen!
 Denk Bengel, wat hy leyd,
 Wien uwe Pyl bestreyd,
 En hoe 't een Minnaar smart,
 Als gy hem priemt in 't Hart.

A. 2.

A. A. N.

4 MINNE-ZANGEN.

AAN ROSEMOND.

Op Haar gevlogte Rozekrans.

Stem: *Van den Herder Piramis.*

1.

Hebt gy voor my die Rozekrans gevlogten?

Zo heb ik wis de Zegekroon bevogten,
De Zegen van u Hert,
Het eynde van myn smert,
Zeg Ja! myn Engelin,
En Kroon hier mê myn Min.

2.

Waarom ontvynst uw minn'lyk medogen?
Hoe zeer gy vynst, ik leefst uyt uw schone
ogen.

Schoon gy te rugge treed,
Gy zyt my niet meer wreed,
De Liefde blaast uw Min,
My reets den Boezem in.

3.

Nu kroon dan met die Zegenkrans myn
Haren,
Zoo weet de Zon al't onweer op te kla-
ren.

Wan.

MINNE-ZANGEN.

Wanneer de Storm-Wind duykt,
En zy al 't veld ontluykt,
Gelyk de Wreetheyt wykt,
Zoo Liefde niet bezwykt.

4.

Myn Roze mond gy hebt het opgegeven,
Ik heb uw Hert, ô Leven van myn Leven.

Nu kus ik op u Mond,
Myn kwynend Hart gezond,
En zoek ik verder yet,
Gy wederstaat my niet.

Een aangenaam

MINNE-LIED.

Stem: *Wat leeft een Minnaar vol, enz.*

I.

Het best op Aard is een gerust Gemoed,
Dat steeds de Pligt van alle deugden
voed,

En noyt ontruft werd door geen Laster-
monde,

Maar als een Rots onwrigtbaar werd
gevonde,

In weerwil van „de Wereld schoon die
woed,

Het best op Aard „is een gerust Gemoed

A 3

2. Ik

6 MINNE-ZANGEN.

2.

Ik laat de Kroon en Scepter dieze draagt,
En laat het Goud voor die het Goud be-
haagd,

En laat het die 't lust zig in de wellust ba-
den,

Een Aardsche-ziel kan zig dog niet ver-
zaden,

Schoon dat hy daar „gelyk een Mol in
wroet,

Het best op Aard „is een gerust Gemoed.

3.

ô Goon! wie had het oyt van haar geloofd;

Dat zoo de Liefde by haar was verdoofd,

Ten enemaal geheel en al verdurven,

Ey! zeg my dog waar mē heb ik 't ver-
kurven,

Myn waarde Lief „en opperst myn ver-
maak,

Gy zyt de geen „die 't binnenste van myn
draagt.

4.

De valze-tongen geeft dog geen gehoor,

Ik zweer u dat gy zyt die ik verkoor,

Om hier op Aard met u in Vreugd te
leven,

Geef myn u Hert ikzal u't myne geven,

Want ik vergâ „gelyk de Sneeuw op 't
Veld,

Ten zy dat gy „myn door u Min hersteld.

Maar

5.

Maar zeg myn dog wat zal het wezen dan,
Als gy Regeert gelyk eene wreed Tyran,
En lagt met al myn Tranen en Gebeden,
Heb ik ten vollen dan nog niet geleden,
Zoo bid ik u „dat gy myn Vonnis maakt,
Waar door dat ik „uyt al myn droefheyd
raakt.

6.

Bekoorlyk Beeld, beheerster van myn
Ziel,
Die ik het eerst in mynen Boezem hiel,
Door 't Vriendelyk opslag van uwe ogen,
Doe riep ik uyt, ô Ogen! vol vermogen,
Die myne Ziel,,zoo deerlyk heeft gewond,
Zyt gy niet wreed ,zoo maakt myn weer
gezond.

7.

Ik laat de Wyn voor die God-Bachus
mind,
En in zyn Zap een smakelyk voedzel vind,
Ik laat die wil zig in de Wyn haar baden,
De zoete Min die kan myn meer ver-
zaden,
En voerd ons Ziel,, vol vreugd ten He-
mel in,
Niets is op Aard' of 't leeft door Liefd' en
Min.

LOF DER VROUWEN,

En aanraading tot den Huuwelyken
Staad.

Stem: *Het best op Aard, enz.*

1.

Wat leeft een Minnaar vol gerustig-
heyd,

Als hy die geen daar hy zyn tyt om fleyd,
Eens tot zyn Lieve Huysvrouw heeft
verkregen,

Een goede Vrouw, dat is een grote Ze-
gen,

Die die verkrygt „ ey! hoort na myn ver-
maan,

Trouwt dan by tyds „ ey! Jonkmans laat
u raan.

2.

Een Eerbare Vrouw zal met haar Ziel
en Hert,

U trouw bystaan in Droefheyd Pyn en
Smert,

En zal u noyt in Ewigheyd' verlaten,

Wie zouw het Vrouw geslagt dan kunne-
haten,

Die

MINNE-ZANGEN. 9

Die Gront-Pylaar „ daar't Huys op werd
gebouwd,
Is hy niet Dwaas „ die dan niet haast en
Trouwde.

3.

Wie toond dan zo zyn Beestig onverstand,
Dat hy het geen God met zyn eyge hand,
Geschapen heeft, en voor een Gruwel
houwen,
Dat Lieffelyk geslagt der Vrouwen,
Dat Pronk-Juweel „ dat gierelyk-gieraat,
Dat Peerl en Goud „ zeer ver te boven gaat.

4.

Schep God den Man niet na zyn even-
beeld,
En uyt een Man heeft hy een Vrouw ge-
teeld,
Om dat hy niet en zouw' allenig Leven,
Heeft hy hem een tot zynen deel gege-
ven,
Dat dierbaar Pand „ van hem zelfs toe-
geleyd,
Is hy niet dwaas „ die dan niet haastig
vreyd.

5.

Syrach schryft in zyn Boek veel van de Lof
Der Vrouwen, en hy maakt haar deug-
den of,
Men leest dat Sara hare Man noemt Heren,
Abygaël deê 't opzet van David keren,
A 5 EN

10 MINNE-ZANGEN.

En Hester heeft, „ Hamans boosheyd belet,
ô Mannen op „ de Vrouwe deugden let.

6.

Zy zal geduurig door haar zoet beleyd,
U Vriendschap tonen door haar Vriendelykheyd,

En u alleen haar Hert en Ziel toe dragen,
En alles doen wat u maar kan behagen,
En u haar Man „ bystaan in Druk en Pyn,
Wel wie wenst „ dan niet zo getrouwt te zyn.

7.

Dan zal men voorts van Pokken en Fe-
nyn,

En al zyn Aanhang vry en zeker zyn,
En ook bevryd van veele zware plagen,
Die gy allenig zynde moeste dragen,
Daarom Trouwd vry „ niet om te zyn ge-
paard,
Maar om dat gy „ het Beste daar na jaard.

DANK-ZEGGING.

Stem: *Philidaatje hoe lang is't geleden.*

1.

Hoog! om hoog myn stem naa boven,
Om myn God altyd te loven,
Dat

Dat gy myn zo een heerlyk Lod,
 Zo verleend hebt ô myn God!
 Laat u Gunst dog Nederdalen,
 Op dat ik de Prys behalen,
 Van myn Lief en Waardste Pand,
 Op dat Zy haar Regter, Regter, Regter.
 Ja haar Regterhand.
 Van myn Lief en Waardste Pand,
 Op dat zy haar Regter, Regter, Regter.
 Ja haar Regterhand.

2.

Uyt wil reyken om te geven,
 Zo gestaag met haar te Leven,
 Vroom en Deugtzaam op der Aard,
 Als wy 't zamen zyn Gepaard,
 Geef myn Liefje deez' gedagte,
 Want ik staag haar Gunst verwagte,
 Daar ik zoo dikmaal om heb gebeên,
 Doet ons in den Egte, Egte, Egte,
 In den Egten treên. Daar enz.

3.

Ik zal altyd haar Gunst bewyzen,
 Om dat zy u ook zal pryzen,
 Voor het Lot haar toe geleyd,
 Vriendelyke Majesteyd.
 Geef dat wy ons dan verbinden,
 Om zo Troost by u te vinden,
 Op dat wy zo uwen Naam

12 MINNE-ZANGEN.

Mogen verbreyden, Ja heel, Ja heel,
Ja heel.

Ja heel bekwaam.

Op enz.

4.

Heer! hoe kan ik hier staag bemerken,
Dat gy dag aan dag komt werken,
Tuffchen onze Harten in,
Die beladen zyn met Min,
Laat geen kwaat ons wedervaren,
Als wy te zamen paren,
Maar geeft ons dagelyks voorspoet,
Gelyk gy aan u kinders, Ja u kinders,
Ja u kinders,

Ja u kinders doet.

Maar enz.

5.

Ik zal altyd u Gunst verwagten,
Op dat gy by daag en nagten,
Myn voorhoud dan u Wet,
Die gy zoo nauw myn hebt gezet,
Want gy hebt myn voorgeschreven,
Dat ik eerlyk zouw Leven,
Ondersteund myn met u Hand,
Leend myn Liefde, Liefde, Liefde,
Liefde en verftand. Onderft. enz.

6.

Om myn Liefje voor te treden,
In u Wet en in u Zeden,
Want het is een Lieve Maagd,
Die myn Hert en Ziel behaagd,
Ik wil met haar Leven en Sterven,
Laat

Laat ik dog haar Gunst be-ërven,
 Want zy is myn waardste Lod,
 Dat gy myn Verleent, Verleent, Verleent,
 Verleent hebt ô God. Want enz.

7.

Geeft dat onze Herten te zamen,
 Zo verbindte heel bekwamen,
 Want ik weet ô Majesteyd,
 Dat gy 't lange al heb Bereyd,
 Daarom ben ik nu verzadigt,
 En ten volle begenadigt,
 Van u myn Lief en Waardste God,
 Dat gy myn dit Lieve, Lieve, Lieve.
 Ja dit Lieve Lod. Van enz.

8.

Hebt verleend in deze dagen,
 Laat ik u ô God toe dragen,
 Een zuyver en een dankbaar Hert,
 Dat beladen waar met Smert,
 Zo beladen en gekluyftert,
 't Lag geheel gelyk verduyftert,
 Maar nu is het al verligt,
 Daarom Gy my, Gy my, Gy my.
 Gy my hebt verpligt. Maar enz.

9.

Om u dag aan dag te Loven!
 Op myn Item Reyft dog na boven
 Ik prys die Lieve Majesteyd,
 Voor zyn Liefde en genegentheyd,
 Die gy myn nu hebt bewezen,
 Daar-

24 MINNE-ZANGEN.

Daarom zal ik Dankbaar wezen;
Ik dank u ô myn Lieven Heer,
Zend u Zegen, Zegen, Zegen,
Zend u Zeegen op ons neer. Ikenz.

MINNE-KLAGT.

Stem: *O droevig ongeval.*

1.

Cupidootje kleyn venus wigt,
Waar is u boogje met u gulde schigt,
Komt schiet eens u Peyltje op een schoon
Godin,
Waar door myn jonk Hertje gestadig
brand van Min.

2.

ô Schoon Godin! ô zoeten Engelin!
Die myn jonk Hertje alleen beweegt
tot Min,
U Minnelyk wezen u zoete gezigt,
Ja, dat en is niet anders als een Minne-
drift.

3.

Wel moet ik u dan derreven schone
Godin,
Zoo moet ik Sterreven uyt pure Min,
Komt

MINNE-ZANGEN. 15

Komt dan myn Voesteresse schenkt aan
myn u Blom,

Troost u beminde die gy hellepe kont,

5.

Maar eylaas, myn klagen 't is al om niet,

Ik zugt, zy lagt en spot met myn verdriet,

Komt wreede Minnaressen schenkt aan
myn u Blom,

Troost u beminde die gy hellepen kont.

6.

Voor 't laatste Matresse ik zeg u adjeu,

Dat zoet gevrey ben ik nu al moé

Ik wil myn gaan begeben in Bachus
koele wyn,

Die al zyn Vriende doet vrolyk zyn.

EEN MINNE-LIEDT.

Stem: *Bachus is in de wereld gekomen.*

1.

Vriende zou men niet Vrolyk wezen,
En in zyn ty hy hyhtgelukkig zyn,

Men zal na Roem of Liefde streven,

Ik houd in 't Veld by Juffrouw Katryn,

Men zal na Roem en Liefde stre he he he
ven,

Ik houd in 't Veld by Juffrouw Katryn.

2. Zwinn.

2.

Zwinters zal men van Liefde spreken,
 Terwyl eên an an ander zit en treurd,
 Als ik myn Vyand heb doorsteken,
 Min ik myn Klora op haar beurd,
 Als ik myn Vyand heb doorsteken,
 Min ik myn Klora op haar beurd.

3.

Ach Kloris Lief myn wel beminde,
 Want u zoet we he he hezen myn be-
 haagd,
 By u plagt ik wel troost te vinden,
 Maar 't is veranderd wreede Maagd,
 Ik kies de Wyn voor al myn vrien vrien
 vrienden,
 Dat is het best 't geen myn behaagd.

4.

Ik wil met Bachus myn vermaken,
 En gâ verla ha ha haten Vrouw Venus
 gespuys,
 Van Wyn kan men de vreugde maken,
 Daar men hoort het snare gedruys.
 't Is beter als Vrouw Venus za ha ha haken,
 Daar mê zit by de Wyn in huys.

5.

In deze fles myn waarde Vrienden,
 Zal myn verdri hi hi hiet verdwynen doen,
 Want na den dronk zal men bevinden,
 Dat na de Wyn ons Min kan voen,

Want

MINNE-ZANGEN. 17

Want na den dronk zal men bevin hin
hin hinden,

Dat na de W yn ons Min kan voen.

6.

Adjeu Vrouw Venus met u lonken,
En ook myn Clo ho ho horis appel bloos,

Want ziet ik was in Min verdronken,

Dat ik u tot myn Bruyt verkoos.

Darom een glaasje W yn gescho ho ho hon-
ken,

Dat maakt ons Hert verheugt altoos.

EEN AFSCHeyT-LIED.

Van een *Jonkman* die een togt op
Zee nam.

Op een Aangename W y's.

1.

Verlaat gy myn verheve Ziel,
Kiest gy voor myn de Woeste baren,

Vertrouwt u op geen zwakke Kiel,

Den doel van duyzende gevaren,

Ey laas wat droeve zmert,

Als ik u missen moet,

Gevoel ik in myn Hert:

Ey laas wat droeve zmert,

Nu ik u missen moet,

Sterf ik van Liefdens gloet.

B

2. t's

18 MINNE-ZANGEN.

2.
't Is waar 'k verlaat myn Vaderland,
En u myn Lief myn tweede Leven,
Maar oordeelt niet myn waarde Pand,
Dat u uw Minnaar zal begeven,
Al trekt myn Lyf op Zee,
't Is maar de helft van my,
Myn Ziel en reys niet mee,
Al trekt myn Lyf op Zee,
't Is maar de helft van my,
Myn Liefde blyft u by.

3.
Maar laas myn zugjes zyn om niet,
De Wind vervoert u uyt myn ogen,
Ik mis u Lief myn Ziels verdriet,
Ach! ach! hoe ben ik nu bedrogen,
Of denk u myn gelaat,
Veel schonder die wel eer,
Verkeert u min in haet,
Veel schonder die wel eer,
't Geschiede nimmermeer.

4.
Myn Waarde schoon die minde my.
Uyt u gezigte weg doen vliegen,
Zo straffe my de Gode vry,
Indien ik u zoek te bedriegen,
Gelooft dan daar niet aan,
Dat zo myn trouwe Min,
Zal wyken uyt myn zin.

5.

Ik zal aan uwe zyde staan,
 In tyd van Storm en Oorlogs Vlagen;
 En met u door den Vyand staan,
 Om de onderdruk te onderschragen,
 Myn Hert dat Kermt en Zugt,
 Zweef met u door de Zee,
 Als Vogelen in de Lugt,
 Myn Hert dat Kermt en Zugt,
 't Zweeft met u door de Zee.
 Ach! keert en neemt my mee.

6.

Vaart wel myn Lief ik zal midden in
 Het Oorlogs vier hier op vertrouwen,
 Dat myn de Gunst van myn Goddin,
 In 't grootst gevaar wel kan beschouwen;
 Myn Engel weent niet meer,
 Ach staakt u droef gezicht,
 U Minnaar keert haast weer.
 Myn Engel weent niet meer,
 Ag staakt u droef gezugt,
 Eer myn de Ziel ontvlugt.

MINNE - L I E D.

Op een Aangename Wys.

Jankman.

Ontwaak, ontwaak, myn Liefmyn uyt-
 verkoren,

B 2

Doet

20 MINNE-ZANGEN.

Doet op u deurtje Lief en laat myn in
En doet op u deurtje Lief en laat myn inne,
Gy zyt die geen die myn den Band kan
binde,
Gy zyt die geen die my kan hellepe myn
Vriendin.

Dogter.

Wie hoor ik voor myn deur zo lamme-
teren,
Die myn verzoekt te spreken in der nacht,
En die zo zoet Fluyte kan en karresseren,
Vertrek van hier Jonkman wilt rittereren,
Want op Jonkmans geklag en slâ! ik geen
agt.

Jonkman.

Het is Leander Lief u uytverkoren,
Die u verzoekt uyt een zo fiere Min,
En daarom myn Engel en wil u niet storen,
Troost u Minnaar myn Lief myn uytver-
koren,
Want gy speelt gestadig al in myn zin.

Dogter.

Jonkman het is nog al te vroeg al in de
morgen,
Ik doe voor niemand op zo vroeg myn
duur,
Is't dat gy iets draagt in u Hart verborgen,
Hout het by u zo hoef gy niet te zorgen,
Want door kwâ klap raakt menig in 't ge-
treur.

Jonk-

MINNE-ZANGEN. 21

Jonkman.

Ik hore wel wat ik doe ten mag niet baten,
't En helpt niet een woord Lief wat ik zeg,
En wat baat dan al myn Vryen en schoon
Praten,

In plaats van Minne Lief zou gy myn ha-
ten,

Daarom is 't beter Lief dat ik vertrek.

Dogter.

Jonkman wil deze keer dog van myn schy-
den,

Want ziet ik ben met gene Min belaan,
Gaat heen en wandelt dan aan een Groen-
heyden,

Telt daar de Boompjes staan aan weder
zyden,

Dan zulje myn wel uyt u Zinne slaan.

EEN AMOREUS LIED.

Van een *Jonkman* die uyt Wan-
delen ging.

Stem: *Lestmaal kwam Cupido, enz.*

I.

Lestmaal ging ik eens om een Trantje,
Buyten de Stad op myn Plyzier,

B 3

Want

22 MINNE-ZANGEN.

Want ik was een Jong kwantje,
Ik vond een Venus dier,
In het Gras legge slapen,
Verfmagd door 't Minne vier.

2.

'k Bekeekze van boven tot beneden,
Deze Godinne al in het rond,
Ik zag haar lieve leden,
Daar ik Plyzier in vond,
Van boven tot beneden,
En haar lachgende Mond.

3.

Haar wangetjes Rood en Blanke leden,
Haar Boezem gierelyk open stond,
Dat deed myn nader treden,
Nog meer gieraad ik vond,
Ik kon myn niet bedwingen,
Ik kuste haar voor haar Mond.

4.

Stilletjes ging ik nederleggen,
By haar al in het groene Gras,
Ik en dorst niet veel zeggen,
Terwyl zy slapende was,
Ik ly myn hand op haar Borsjes,
Doen ontwaakten zy ras.

5.

Toen heefze haar oogjes op myn geflagen,
En sprak Jonkman wat doet gy hier,
Hoe durft gy dat wagen,
Vertrekt met u getier,

Ik

Ik vatte haar in myn armen,
Met zo een groot Plyzier.

6.

Met zoete woorde ik haar bekoorden,
Die schone Nymph en veld Godin,
Klyn Cupido dit hoorden;
Die bragt haar ook tot Mln,
Dat zy my m^e omhelsde,
Dat maakte een goet begin,

7.

Geen groter Vreugde ik kon geniete,
Als myn dat Hemels Beeld aan d^e,
Dat zou my niet verdrieten,
Wat dat Vrouw Venus d^e,
Cupido blies allarm,
Wy waren met ons tw^e.

8.

De blade beweegde al van de Bomen,
De takke kraakte al wat daar was,
Reviere en Water Stromen,
Het groene Kruyd en Gras,
Wy waren zonder schromen,
Ik by myn Nymphje was.

9.

Ik spoelde myn Lede in de Beken,
Onder de Bomen in het Groen,
Myn lyf was heel bezweken,
Door al het groot vermoen,
Myn Hert is weer ontsteken,
Ik gaf haar ook een Zoen.

24 MINNE-ZANGEN.

10.

Aurora verdween, den dag passeerden,
 Dat ik moest van myn Lief afgaan,
 Dat myn aan 't Herte deerde,
 Zy bleef alleen daar staan,
 Maar ik nog eens weerkeerden,
 Ik Lagte haar vriendelyk aan.

11.

Ik Kuste en Streelden, ik Zoende en
 Kweelden,
 Voor 't laast myn zoete Lief,
 Dat myn Jonk Hert verheugde,
 Zy was een Honigs dief,
 'k Heb myn affchyd genomen,
 En zy adjeu myn Lief.

12.

Met een verdweenze uyt myn ogen,
 Weg was myn Vreugd en al 't Plyzier,
 Nu ben ik heel bedrogen,
 Adjeu gy Meysjes fier,
 'k Hoop myn Nymph te genaken,
 Eer dat ik fchey van hier.

Op een Aangename Wys.

1.

In de Min vind ik genugten,
 En ook in de koele Wyn,
 Die verdryft alle ongenuchten,
 By zyn Lieffje „ is 't zoet te zyn.

2. Zegt

MINNE-ZANGEN. 25

2.

Zegt eens wat Plyzier kan 't wezen?
Alle dagen vol en zat,
De Wyn kan ons van al genezen,
Ik loop geen Meysjes „ agter 't gat.

3.

Ik leef geruſt en zonder zorgen,
De Wyn verſterkt myn Hert en Zin,
Heb ik geen geld de Waard zal borgen,
En dan lag ik „ met de Min.

4.

Dat zyn al maar zotte reden,
En een regte Dronkaarts praat;
Maar een Meysje fraay van Leden,
Dat is daar myn „ hert na ſtaat.

5.

Dronkaarts zyn gelyk de Beesten,
Wel wat zyn de Minnaars dog?
Niet als ongeruſte Geesten,
Vol van Liſten en bedrog.

6.

Laat ons niet meer Diſputeren,
Van de Liefde of van de Wyn,
Laat ons zamen accorderen,
En dan lagchende vrolyk zyn:
En dan La ha ha ha hachende
Endan lagchende Vrolyk zyn.

VERMAKELYK-LIED.

Op een Aangename Wys.

1.

Mooy Saartje is jou Moeder niet t'huys,
 Tussen den Haag,
 Och neen, Fransman komd vry in huys?
 Tussen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tussen den Haag en Leydzendam.

2.

Zy zetten den Fransman eenen stoel,
 Tussen den Haag,
 En zy wierp hem daar een kussen toe,
 Tussen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tussen den Haag en Leydzendam.

3.

Het kussentje was van buyten zey,
 Tussen den Haag,
 En van binnen was het fel fenyn,
 Tussen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tussen den Haag en Leydzendam.

4.

Hy nam Mooy Saartje al by der hand,
 Tussen den Haag,
 En hy smeet haer op het Ledikant,
 Tussen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tussen den Haag en Leydzendam.

5. De

5.

De Moeder uit de Kerke kwam,
 Tuffen den Haag,
 En de Fransman van het Bed af sprong,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

6.

De Moeder nam een dikke Stok,
 Tuffen den Haag,
 En sloeg den Fransman op zyn kop,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

7.

Och Lieffte Moeder houd op met slaan,
 Tuffen den Haag,
 Of ik wil met den Fransman gaan,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

8.

Hy nam Mooy Saartje al by der hand,
 Tuffen den Haag,
 En gink'er mê na het Franze Land,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

9.

ô Lieve Fransman ik ben zo ziek,
 Tuffchen den Haag,
 Sterven moetje, beterje niet;
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

10. Ne-

10.

Negen Maanden na dezen dag,
 Tuffen den Haag,
 Mooy Saartje in het Kraam Bed lag,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

11.

Maer toen dat Kind ter Wereld kwam,
 Tuffen den Haag,
 Men deed 't een Spanjaards broekjen an,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

12.

Een Spanjaards broekje en Geel krult haar,
 Tuffen den Haag,
 Puur of 't de zelfde Fransman waar,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

13.

Zal dat Kind zyn gelyk de Vaar,
 Tuffen den Haag,
 Dan zal het zyn een Sneukelaar,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

14.

Zal dat Kind zyn gelyk de Moer,
 Tuffen den Haag,
 Dan zal het zyn een mooje Hoer,
 Tuffen den Haag en Leye, Leye, Leye,
 Tuffen den Haag en Leydzendam.

VRY-

V R Y A G I E.

Tuffchen een *Jonkman* en een
Jongedogter.

Stem: Mompeer.

Jonkman.

Truytje myn Zoeten Engelin,
Gy zyt die geen die ik bemin,
Och! mogt ik maar een kus van u genieten,
En dat door al myn Minne smert;
Laat Cupidoetje in u Hert,
Zyn Minne Peyltje schieten.

Truytje myn Lief.

Zyn Minne Peyltje schieten.

Jongedogter.

Wie hoor ik klagen voor myn deur,
Myn dunkt 't is myn Zerviteur,
Hy zoekt een Lonkje van myn te genieten,
Jonkman ey zegt me voor 't minlt,
Al water is tot uwen dienst,
Waar na is u verlangen.

Friffche gezel.

Waar na is u verlangen.

Jonkman.

Princessse van het Aardsch Toneel,
Ach had ik u maar tot myn deel,

Voor

30 MINNE-ZANGEN.

Voor u is al myn zugte klagen en kermen,
Helpt dog u Minnaar uyt de nood,
Hy zal Getrouw zyn tot de dood,
Ey wilt u maar ontfermen.

Truytje myn Lief.

Ey wilt u dog ontfermen.

Jongedogter.

Al de Jonkmans getrouwigheyd,
En duurt niet langer als men vreyd,
Maar als 't getrouwt is, en komt uyt de
/ Kerken,

Dan is 't jouw helsche Duyvelin,
Jou magere Teef en jou Vuylin,
Jou Pekel Hoer jou Verken.

Stinkenden Hond.

Jou Pekel Hoer jou Verken.

Jonkman.

Eer zal verduyftere de Maan,
En ook de Woeste Zee droog staan,
Eer ik op Trouw myn Lief u zal veragten,
ô Neen myn alder liefste myn,
Helpt u Minnaar uyt de Pyn,
Stelt al uyt u gedagten,

Truytje myn Lief.

Stelt al uyt u gedagten.

Jongedogter.

Jonkman het is nu algedaan,
Komt laat ons zamen henen gaan,
Daar is op Trouw myn Lief en wel Be-
minde,

Voor

MINNE-ZANGEN. 31

Voor myn Minnaars getrouwigheyd,
Heb ik myn zelve nu bereyd,
Om myn te gaan verbinden.

Wellekom Vriend.

Om myn te gaan verbinden.

Jonkman.

Ach Lieffte Lief tot onder Pand,
Kom geef myn maar u Rechterhand,
Op dat ik u een Kus daar op mag geven,
Jonkman als het is in fatsoen,
Als Bruyd en Bruygom zamen doen,
Laat ons in Vreugde Leven.

Wellekom Vriend.

Laat ons in Vreugde Leven.

Stem: *Ik hoorde dees dagen.*

1.

Een Jonkman die 't Minnen,
Eerst komt te beginnen,
Hoe kweld, hoe kweld hy zyn zinnen,
By Dagen en Nagten,
Zoekt hy maar te tragten,
Na Minne, Na Minne gedagten.

2.

Wat doet hy al zugten
Zyn Hertjen ontvlugten,
Men agt het, men agt het maar klugten?
Hy doet hele Dagen,

Niet

32 MINNE-ZANGEN.

Niet anders als klagen,
Hy moet het, Hy moet het verdragen.

3.

Hy zoekt, door Gedigten,
Van 't Minnen, te stigten,
Zyn Hertje, zyn Hertje te ligten,
Indien hy een Briefjen,
Beschikt aan zyn Liefjen,
Het schynd een, Het schynd een geriefjen.

4.

En heeft zy 't ontfangen,
Hy sterft van Verlangen,
Hoe 't al is, hoe 't al is vergangen.
En Schryft zy dan weder,
Dat zet hem ter neder,
Dus word hy, Dus word hy gereeder.

5.

Hy wil ondertuffen,
De Letteren kuffen,
Dat kan hem, dat kan hem niet bluffen;
Hy dunkt of zyn Woorden,
Haar beter bekoorden,
Hy wenst dat, Hy wenst dat z'hem hoor-
den.

6.

En komt dan den stryer,
Na wenssen eens byer,
Hy noemt zig, Hy noemt zig haar Vryer:
Hy wenst haar zyn Leven,
Uyt Liefde te geven;
Zyn Hertje, zyn Herte daar neven.

7. Na

7.

Na Jaren te lopen,
 Begind hy te hopen,
 Om 't Bantjen, Om 't Bantjen te knopen;
 Dan wil hy van Paren,
 Zyn hert openbaren,
 Hy zal 't haar, Hy zal 't haar verklaren;

8.

Hy zoekt onder Deken,
 Nog meerder te spreken,
 Ligt word het, Ligt word het bekeken:
 Hy doet daar het Diertje,
 Een vrolyk Plyziertje,
 En bluft zo, En bluft zo zyn Viertje.

9.

Men geeft zig tot Trouwen,
 En moet malkaar houwen,
 Al zou het, al zou het ook rouwen:
 Dan zoekt zy na 't Trouwtje,
 Zo menigen douwtje
 Zy is nu, Zy is nu het Vrouwtje.

10.

Dan wil zy regeren,
 Den Bloed commanderen,
 Wie kan haar, wie kan haar dat keren;
 Hy is wel te vreden,
 Mag hy aan haar Leden,
 Zyn Deuvik, Zyn Deuvik besteden.

11.

Wil hy dan niet Nayen,
 Om 't Diertje te payen, C Zy

34 MINNE-ZANGEN.

Zy zal hem, Zy zal hem ondrayen;
Zy zoekt tot haar lusten,
Een ander die 't blusten,
Eer zal zy, Eer zal zy niet rusten.

12.

Dus word hy wat trager,
Zoo krygt hy een Zwager,
Die toond zig, Die toond zig wat grager:
Die leend zy haar Buykje,
En hy haar zyn Struykje,
Dus zyn zy, Dus zyn zy in 't Fuykje.

13.

Dit lustige Paartje,
Maakt levende Waartje,
Haar Man die, Haar Man die heet
Vaartje:
Hy is 'er het Boertje,
Dat leerd haar, haar Moertje,
Zy spelen, Zy spelen het Hoertje.

14.

Ziet dat komt van 't Minnen,
Wat zal hy beginnen,
Al mist hy, Al mist hy zyn Zinnen,
Hy moet het verdragen,
Want geeft hy ze slagen,
Men zalder, Men zalder van wagen.

15.

Dus die voor leedwezen,
Van zin is te vrezen,
Die laat hem, Die laat hem belezen:
O arme zotten! Ik

Gy laatje bedotten,
Men zalje: Men zalje bespotten.

16.

Ik raadje voor 't leste,
Nog eenmaal ten besten,
De Vrouwen, De Vrouwen zyn Pesten:
Men kan door haar liegen,
U lelyk bedriegen,
Dus laat u, Dus laat u niet wiegen.

Op een Aangename Wys.

1.

Een Meysje excelent,
Zeer gierlyk boven maten,
Staat in myn Hert geprent,
Met Goud en Zilverre Platen,
Zy is 'er een Schone Maagd,
Die myn Jonkhert behaagd,
Ik hoop dat zy der nog Liefde draagd.

2.

Haar Borsjes die zyn rond,
Als Appeltjes van Granaten,
Haar Adem uyt haar Mond,
Ruykt zoeter als Note-muskaten,
Haar Ogen die zyn klaar,
Als een Christal voorwaar,
Og! og! hoe schoon krult haar dat Haar.

3.

Haar Tandén in haar Mond,
Zyn Witter als een Yvoren,

36 MINNE-ZANGEN.

Van alles is zy 'er gezond,
 En daar toe scherp van Oren,
 Van alles is 't Meysjen wel,
 Om te vermaken een Jong-gezel,
 Og! og! hoe schoon blinkt al haar Vel.

4.

Haar Klederen als een glans,
 Ziet mēn om haar Lyf zwieren,
 Zy ziet zo gaarn Jonkmans,
 En ik die Venus Dieren,
 Al zouden wy zyn een Paar;
 Og! had ik het Meysjen maar,
 Zy ziet my zo geern en ik Haar.

5.

Daar toe zo is zy Ryk,
 Van Landen menigvuldig,
 Van Deugd en Eerbaarheid,
 Niemand en blyft zy schuldig,
 Van eerlyk Geslagt, Zo is zy opgebracht,
 Men doet van haar Perzoon geen klagt.

6.

De Luyden vragen myn,
 Wat voor een magt dat wezen,
 Dat door den Mond van myn,
 Zoo gierlyk word geprezen,
 Dan zeg ik die 't kan raan,
 Die aan deez' Tafel staan,
 Den eersten Dronk zal hy ontfaan.

7.

Ag Liefste Engelin, Mogt ik u eens ge-
 naken, Met

MINNE-ZANGEN. 37

Met een opregte Min, Tot aan uw Lippen raken,

Dan zou deez' myne lust,

Aan u al zyn gebluft,

Ag liefste Lief nog eens Gekust.

8.

Adjeu, adjeu myn Lief,

Ik wil na Oostindie Varen,

't Moet eens gescheyden zyn,

Een Reysje voor zeven Jaren,

Als ik 'er leg op de Ree,

Zoo menigen Myl in Zee,

Zo denkt op God, en myn Liefje mee.

9.

Adjeu, adjeu myn Lief,

Adjeu, ik gâ nu dolen;

Gy zyt 'er myn zoete Lief,

Schryft myn op u Parole.

Daar 'k in leze mag heel Lief

Troost, in u aang' name Brief.

Op een Aangename Wys.

1.

Goeden-avond myn zoete Troosje,

Myn Zuyker-dooosje,

Nog eens gekust, wy zyn alleen;

Ik mag u Schoonheyd heel wel lyen,

Want al myn Vryen,

Dat is om u en anders geen:

Myn Liefje, myn Diefje, myn Hondje,

myn Schat,

C 3

Ik

Ik zweerje by't Bond van Lubberd-ooms
Kat,

Maar ag! ag! en ag! dat ik u reys had.

2.

Wel wat Praat die Vryer aardig

Wel gy bent waardig

Een Meysje, die het, maar wil doen,

Ik loof, gy zoud my wel ligt bekoren,

Na ik kan horen,

Gy lykt my zo geweldig Groen:

Gy zegt het zo geestig, zo aardig, zo raar,

Ik wens u de Bruyd'gom al binnen het Jaar,

Maar, ag! ag! en ag! myn zuyperde Vaar.

3.

Wel myn alderzoetste Liefje,

Myn Honig-diefje,

Daar is myn Hand, ontfang myn Trouw,

Dan zo zweer ik zulje wezen,

Myn Uytgelezen, myn eygen zelve; ja

myn Vrouw,

Maar zeg het wat haastig, en maakt my

niet bang,

Zo Zing ik van Vreugde een vrolyke Zang,

Maar ag! ag! en ag! gy wagt my zo lang.

4.

't Is wel: ik zal het myn Besje vragen,

't Is ligt te wagen,

En kom dan Morgen om bescheyd,

Dan zal ik 't u al verhalen,

En gaan vertalen,

Wat

Wat dat myn Besje heeft gezeyd:

Maar ik vrees, zy is 'er niet toe gezind,
 Praat ik van Trouwen zo zeyd zy myn Kind,
 Maar ag! ag! en ag! zie wat gy begint.

5.

Wel myn alderlieffte Bruydje,
 Myn Lieve Guydje,
 Gaat by uw Besje met fatzoen,
 Dan zult gy haar oude koude zinnen;
 Wel haast verwinnen,
 En zeggen wat dat u staat te doen,
 Dan ben ik de Bruyd'gom, en gy bent de
 Bruyd,
 Haal een Notaris, die 't Huwelyk sluyt,
 Maar ag! ag! en ag! myn Vryen is uyt.

Stem: *Het best op Aard.*

1.

Wie zal dog die gelukkige eens zyn,
 Die gy ô Schone! voor zyn Minne-
 Pyn,

En voor zyn dienst zult in u Hert ontfan-
 gen?

Ag! ag Klarinde! dat ik dorst verlangen
 Naar dat geluk, en op die waardigheên,
 Geen eer nog staat:

Die hier niet voor verdween.

40 MINNE-ZANGEN.

2.

Maar al myn hoop die is voord op de vlugt,
 Zo haast ik denk hoe menig Minnaar zugt,
 Om u Volmaaktheyd en Bekoorlyk wezen,
 Ag! zo veranderd al myn Hoop in vrezén,
 Door dien ik weet,
 Dat schier geen Mensch op Aard
 Te vinden is, Die dat geluk is waard.

Stem : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Is het niet Cicelia, enz. of} \\ \text{Van doen, doen, doen.} \end{array} \right.$

1.

Onsluyt, ontsluyt, uw Venstertje,
 Och! overschoon Godin,
 ò Opend my u Deurtje,
 Zo ik 'er mag komen in,
 Aanhoord myn zoet geklag, klag, klag,
 Anhoord myn zoet geklag,
 Laat myn Minne, verwinne,
 U Herte Godinne, Indien het wezen mag.

2.

Myn allerliefsste Jonkertje,
 Hoe komt gy hier zo laat,
 En staat hier in het donkertje,
 En voert 'er zo zoeten Praat,
 Ik heb 'er tot Trouwen geen lust, lust,
 lust,

Ik

Ik heb 'er tot Trouwen geen lust,
 Gaat zoeken, In hoeken, Na andere
 Doeken,
 Voor my ik Min der de rust.

3.

Myn uytverkoren Engeltje,
 Ik zal u Nagt en Dag,
 Met lieffelyke woordekens,
 Begroeten zo veel ik mag,
 En wat gy maar commandeerd, deerd,
 deerd,
 En wat gy maar commandeerd;
 Zal wezen, Geprezen, Geschieden na
 dezen
 Dus bidd' ik u rezolveerd.

4.

Ja, ja dat zyn de Praterijes:
 Dat bennen wy wel gewend;
 Gaat heen by al de gatertjes,
 En Klaagt'er u groot torment:
 De Meysjes die werden geleerd, leerd,
 leerd,
 De Meysjes die werden geleerd,
 En zmeken, En spreken, Kan't Herte niet
 breken
 Dus bidd' ik u retireerd.

5.

Ag! ag indien myn Hertje lag,
 Geopend al nu terstond,
 Ik weet gy't accorderen zag,

42 MINNE-ZANGEN.

Opregtelyk met myn Mond
 Maar laçy 't en kan niet zyn, zyn, zyn,
 Maar laçy 't en kan niet zyn,
 Ik brande, En ik blake, Hoe zal ik het make,
 Ag Liefje geneest myn Pyn.

6.

Zoud' ik beneden komen dan,
 Daar gy 'er bent zo vol vlam,
 Neen, Neen, gy mogt my steken an,
 Dat het my kwalyk bekwam,
 Gaat koelen u in de Kroeg, Kroeg, Kroeg,
 Gaat koelen u in de Kroeg,
 En slempter, en hempter,
 Of rookter, En smookter, Het is voor myn
 te vroeg.

7.

Ag! ag! geen Bachus kan myn Pyn
 Genezen al zonder jou,
 Nog geen Vulcanus Medicyn,
 Maar Venus de schoone Vrouw,
 Dat bend gy myn Engeltje zoet, zoet,
 zoet,
 Dat bend gy myn Engeltje zoet,
 Laat raken, Genaken Myn u Roder-
 kaken,
 Tot demping van myn gloed.

8.

't Is best dat ik myn Venstertje sluyt;
 En zeg 'er u goeden Nagt,
 Gy zult 'er hier dog niet regten uyt,
 Daar

Daarom zoo staakt 'er uw klagt,
 Ik lag 'er met Jonkmans praat, praat,
 praat,
 Ik lag 'er met Jonkmans praat,
 Haar reden, En Eden, Die duren op
 heden,
 Zo lang als men by haar staat.

9.

Myn Engeltje, ey nog een woord,
 Ik zweerder by Zon en Maan,
 Ag! ag! myn Liefften myn verhoord,
 Ik zal 'er u noyt afgaan,
 Maar tonen te zyn uw slaaf, slaaf, slaaf,
 Maar tonen te zyn uw slaaf,
 In zaken, Die raken, Tot uwen vermaken,
 By Nagten en ook by Daag.

10.

Hoe zoetjes Fluyt den Vogelaar,
 Ey had hy den Vogel vast,
 Exempels zyn van Duyzend Jaar,
 Ik houder my uyt den last;
 Als 't Meysken is in de Schuyt, Schuyt,
 Schuyt,
 Als 't Meysken is in de Schuyt,
 O Maatje, Dan praatje,
 Wel anders Kammeraatje,
 Vaar wel, ik myn Venstertje sluyt.

11.

Wat dunkt u van dit aardig Dier,
 Hier staan ik gelyk een Kraay,

Ag

44 MINNE-ZANGEN.

Ag Lief myn levens-Vreugd plyzier
Myn Zonnetje daar ik na draay;
Ik zeg u goeden Nagt, Nagt, Nagt:
Ik zeg 'er u goeden Nagt,
Patienzy, Sylenzy, Dat is Pœnitenzy,
Verloren is hier myn klagt.

12.

Ag Deurtje van myn Liefjens lust,
Ag Venstertje toe gemaakt!
Ag Beddetje daar de Schoonste rust,
Ag Kamertje heel volmaakt,
Gerukter myn trouwe Min, Min, Min,
Gerukter myn trouwe Min:
Ruft schone, Perzone, Myn Liefjen
Ydone,
Den Hemel verkeerd u zin.

Stem: *Ik ging laat wandelen.*

1.

Ik ging leestmaal de Willige Boompjes
telle,
Alwaar ontmoete myn een brave Tas:
Ik spekuleerde op deez' Jong-gezellen;
Die der zo fraaytjes in de Noppe was.

2.

It Was een Dienst-Meysje zo ik kon
bespeure,

Maar

MINNE-ZANGEN. 45

Maar als een Juffrouw was zy opgedaan;
Zy droeg veel Sleutels van haar Meesters
deure;
Alleenig bleef zy voor het Tuynhuys
staan.

3.
Ik heb myn Hoedje zo fraay af genomen,
Ik bood dat zoete Kind daar goeden dag;
Ik zey schoon Kind wie hebt gy hier te ko-
men.

Waar op zy my gaf zo een bley gelag.

4.
Zy zey Jonkman 'k heb niemand te wagten
'k Heb Gasten gehad; maar zy zyn al
gegaan:

Dat heeft geduurd drie Dagen en drie
Nagten;

Lust u een Glaasje: blyft niet buyten
staan.

5.
Doen ik daat hoorde trad ik dadelyk binne;
Ik zey schoon Kind een Glaasje lust my
wel.

'k Heb een Juweel dat gy ook wel zoud
Minne,

Maar ik beding dat gy't niet houwen zal.

6.
Hebt gy een Juweeltje Vriend laat het my
kyke,

Ik heb 'er mogelyk een Doosje toe,

Dat

46 MINNE-ZANGEN.

Dat zou myn zekerlyk zeer wel gelyke,
En heel wel passen zo ik kan vermoen.

7.

Zo ras zy dit Juweelje kreeg in hande,
Zo wierd zy heel veranderd van kou-
leur,

Haar Hertje schein van binnen als te
brande,

En noemde myn straks haren Serviteur.

8.

Ik zey schoon Kind ik wil u Dienaar wezen,
En helpen u waar dat ik kan of mag,

O Ja zeyde zy Jonkman hoog geprezen,
Geen liever ding ik van myn leven zag.

9.

Als Cupido zyn Minne-pyl had geschoten,
Doen ben ik weder van haar op gestaan,
Doen sprak het zoete Kind zeer onver-
drotten,

Og lieffte Lief wil dog noyt van my
gaan.

10.

Ik zey schoon Kind het is nu tyd van
fcheyde,

Want ziet de Klok die heeft al over
drien,

Morgen zullen wy weder gaan vermeyde,
Maar zint die tyd heb ik haar noyt ge-
zien.

Stem :

Stem: *Adieu nu Vriende, enz.*

1.

Aurora brengt den klaren Dag,
 Ryft op myn Lief wilt wekken,
 Want ik moet vertrekken,
 Hier baat geen geklag,
 De Ligter leyd wild horen,
 Aan den Boom met vlyd,
 Komt brengt myn aan den Toren,
 't Is nu mooytjes tyd,
 Weend niet maar weest verblyd.

2.

Hoe zou ik kunnen zyn verblyd,
 Daar gy gaat henen zwerven,
 God weet hoe menig werven,
 Naast de Dood gy zyt,
 Men zal u moeten missen,
 Mógelyk komt de Dood,
 En finyt u voor de Vissen,
 Dan leef ik in nood,
 In angst en Droefheyd groot.

3.

De Dood die volgt ons over-al,
 Niemand is hier gezeten,
 Die van te voren kan weten,
 Waar hy sterven zal,
 't Is altyd droevig scheyden,
 Lief gunt myn maar een Bee,

Dat

Dat ik u mag geleyden, Door de Woefte
Zee,
Lief laat ik vaaren mee.

4.

Schoon Kind dat voor u niet en past,
Dat gy door de Woefte Baren
Zoud' na Oost-Indie Varen,
Daar de Peper wast;
Myn Lief houd op van klagen,
Droogt u Tranen-vloed,
Gy zult in korte Dagen
Door een Brief vol moed,
Van myn werden Gegroot.

5.

Schoon Kind als't anders niet wezen kan,
Zoo wil u God behoeden
Op Nephunis Vloeden,
Draagt u als een Man,
Boreas laat zyn Winden, Blazen na
uw zin,
Dat gy Havens meugd vinden,
Daar gy na uw zin, Haalt hoopt te ko-
men in.

6.

Ik hoop wy vinden nog wel Reê,
Maar eerst moeten wy Zeylen
Wel Drie-duyzend Meylen
En Zes-honderd meê,
Dan Varen wy met lusten, Al na Batavia,
Na d'een of d'ander Kusten,

Met

MINNE-ZANGEN. 49

Met ons Schepen dra,
Na 't Goud-ryk Asia,

7.

Zoete Lief als gy komt in het Warmeland,
Zoo wild u niet vermengen

Met de Zwarte Krengen,

Of gy raakt van kand,

Haar Ogen vol van lonken,

Zy zoeken een blank Gezel,

Het zyn maar gyle Vonken,

Met haar bruyne Vel,

Zy gelyken de Drommel wel.

8.

Zoete Lief leeft dog na myn bevel,
Laat Dobbelen en Spelen,

Vegten en Krakelen, leeft dog niet rebel,
Begeeft u niet tot Zuypen,

Geiyk een Dronkaard doet,
Die als een Zwyn gaat kruypen

In den Drek hy vroet,
Verteerd zoo al zyn Goed.

9.

Ik zal myn dragen hups en koen,
Wilt u berraande Ogen,

Zoete Lief af-drogen,
En voor 't laaft een Zoen;

Zoete Lief wild zorg dragen,
Voor u Maagdom fris;

Een Dief zal 't nooyt mishagen
Dat hy steeld de Vis,

Die nooyt Vergald en is. D KLO-

KLORIS EN ROOSJE.

Stem: Ik stort nu myn klagten.

Waar bent gy myn Roosje?
 Myn zoete Honig-dief,
 Myn lieve Doosje
 Ik heb jou zoo Lief,
 Ziet eens wie hier voor is,
 En ontslyt jou Deur,
 Ag u Serviteur.

Bent gy 't zoete Bekje?
 Wel Clorisje myn Maat,
 Ey wat doet gy Gekje,
 Zo laat op de Straat,
 Jou Moer zal verlegen
 Zyn wat begind gy,
 Terwyl dat de wegen,
 Nu zyn heel onvry.

't Is om u myn Zoetje.
 Myn Schaapje myn Lam,
 Zo veer kruypt het Bloedje,
 Daar 't niet gaan en kan,
 Doet u Deurtje open,
 Laat myn hier niet staan,
 Of

MINNE-ZANGEN. 31

Of ik gâ weer lopen,
Daar ik kom van daan.

4.
Wel Cloris hoe Praatje,
Myn Lief kom maar in,
Myn zoete Maatje,
't Is wel myn zin,
Weest wellekom binnen,
En zetje wat neer,
Wy zullen beginnen,
Wat is u bekeer.

5.
Wat zou ik begeren?
Wel ik bekeer jou,
In Deugd en Eeren,
Tot myn Egte Vrouw,
Bent gy niet genegen,
Te wezen myn Bruyd,
Zo gaan ik myn wegen,
En ik schyer uyt.

6.
Wel Cloris hoe Praatje,
Te haastig is quaad,
Meend gy zoete Maatje,
Dat gy zult te laat,
Komen om te Trouwen,
Het kan u myn Vrind,
In 't kort haast berouwen,
U dog wel verzind.

7.

Myn Broek die moet wyer,
 Indien ik zo blyf,
 'k Moet na de Snyer,
 Raak ik aan geen Wyf,
 'k Kan niet langer wagten,
 Nu zyt gy te vreên,
 'k Wil u niet verkragten,
 Zeg maar ja of neen.

8.

Gy lykt het te menen,
 Ik hoor 't aan jou reên,
 Gaan wy maar henen,
 Ik ben wel te vreên,
 Doet zo Jonge Maagjes,
 Dan bent gy uyt de nood,
 Elk Trouwt al eens gragjes,
 En dat voor zyn Dood.

Een vermakelyk

M I N N E - L I E D.

Stem: *Lestmaal ging ik eens om een Trantje.*

I.

Lestmaal kwam Cupido myn opwekken,
 Daar ik zeer zoet lag in myn rust:
 Phœbus die kwam myn opwekken,
 Want ik was heel ontluft,

Dat

Dat ik myn moest ontdekken,
Door Brand van Minne lust.

2.

Ik voelde myn Hertje heel ontsteken,
Dat ik moest uyt myn Bed opstaan:
Het was om myn Liefje te spreken,
Ag hoort myn klagten aan,
Lief wilt u hoeft uytsteken,
Ag! hoort myn kermen aan.

3.

Stilletjes gaat Vrouw Venus Jonker,
Myn dunkt ik hoor daar myn Mompeer,
Ik wensje genagt myn Jonker,
Stilt u gelammenteer,
Gaat naar u huys 't is donker,
Want ziet het word onweer.

4.

Liefje hoe kan ik na huys toe treden,
Ik zweerje zo waarlyk als gy leeft,
Dat ik hier stâ beneden,
Gelyk een Riet dat beeft;
Liefje komt dog beneden,
Dat ikje een Zoentje geef.

5.

Jonkman ik houder myn Contenanci,
Gaat naar u huis ik zeg u dat,
En maakt dog geen Samblanci,
Te kussen van dit of dat,
Want ik heb nooyt geen Allianci
Met u Perzoon gehad.

14 MINNE-ZANGEN.

8.

Liefje wat is 'er aan gelegen
 Dat ik hier voor u Deurtje staan,
 Want ik ontzie Hagel of Regen,
 Donder of onweer aan,
 Als ik naar jou behagen
 Maar inder jou Graci mag staan.

9.

Ha daar Jonkman leeft dat Briefje,
 Dat ik daar Voor u leg op straat,
 Zeg eens myn zoete Liefje
 Al watter geschreven staat?
 Hoe komt dat zo myn Diefje,
 Datje myn zo verlaat,

10.

Hadjeu myn Lieste Lief verheven,
 Hadjeu dan myn over schoon Godin,
 Dat Briefjen gy my hebt geschreven,
 Daar staat myn Vonnis in,
 Kom Dood beneemt myn 't leven;
 Hadjeu dan schoon Godin.

Stem: *Aimable Vainqueur.*

1.

O Zoefte Vrindin,
 ô Zyl-steen der Min,
 En Trooster der herten:
 Verjaagt myne smerten,

En

MINNE-ZANGEN. 55

En pyn uyt myn zin, Keerd uwe zinnen,
 Tot het weder-minne, Dan doen ik gewin,
 Stilt myn droeve pyn,
 Wilt niet stuurs meer wezen,
 Maar myn wond genezen,
 Eer dat ik verdwyn, Gy zyt myn vreugd,
 Den trooft van myn Jeugd,
 U Schoonheyd bekoord my,
 U Liefde doorboord my,
 Maakt my eens verheugd,
 Zyt niet meer zoo straf,
 Anders gy vermoord my,
 En stoot my in 't Graf.

2.

Ik heb nu zo lank
 Gevoeld de Liefde dwank,
 Bekoord door u zeden, En u nette Leden,
 En u zoete zank, Ik heb u gebeden,
 Altyd naar getreden, Uwen lugten gank,
 En wat dat ik vraag,
 Ten heeft geen vermogen,
 Gy word niet bewogen,
 Wat ik zugt of klaag, Gy zyt van staal,
 Dat geen zoete taal, Geen zugten of tranen,
 Een weg kunnen banen,
 Tot hulp van myn kwaal,
 Dat al myn gekreyd, U niet kan opmanen,
 Tot medogendheyd.

3.

Lankduurige tyd, Die alles versleyt,
 D 4 Die

56 MINNE-ZANGEN.

Die bittere zaken,
 Kan zoet doen smaken,
 Die 't Yzer doorbyt,
 Wien niet staat tegen,
 Kan nog niet bewegen, U hertnekkigheyd,
 Het Nat door den val,
 Doorboord harde Stenen,
 En myn stadig wenen,
 Helpt my niet met al,
 Leuwin hoe kan 't zyn, Dat gy al myn pyn
 Geruft kond beögen,
 En zonder medogen,
 Ziet dat ik verdwyn, Ag hoe kan u hert,
 Nog niet zyn bewogen,
 Door zo grote smert.

4.

Cupido wreed Wigt,
 Waar blyft uwe Schigt,
 't Schynd gy op my boos zyt,
 Waar is uwe loosheyd,
 Die my heeft verpligt,
 Die my doorgriefde,
 G'hebt den brand der Liefde,
 In myn Hert gestigt,
 Maar het is om niet, En ik gâ verloren,
 Wilt gy niet bekoren,
 Daar myn Min op ziet,
 Kond gy gene Maagt, Die ieder behaagd,
 Tot Liefde verwinne,
 Zoo blyf ik van binne,

En

MINNE-ZANGEN. 57

En altyd geplaagd,
Hoord myn droeve klagt,
En bekoord haar zinne,
Die myn Min veragt.

5.
Vriendenis't dan gek, Dat gy my den nek
Tot nog toe blyft keere,
Wild gy yetsleere, Door zoo valsen trek,
Zyn u gedagten, Dat ik myn klagten,
Met valsheyd bedek. Het is nu lank tyd,
Van die af te weren.

Ik kan niet meer zweren,
Ik heb al uyt gezyd: Gy kend myn Hert
Gy weet myne smert,
Gy zend myn de plagen,
Die ik moet verdragen,
In uw Min verwerd, Keerd dan uwe zin,
Laat my niet meer klagen,
Die de Trouw bemin.

ENGELS AIR.

1.
Het Kusje, dat ik laaft van uwe Lipjes
Ontstal, die vreugd was Nektar aan
myn mond,
Het Ambrozyn van die Coraale tipjes,
Ag myn Filemeen! Is balzem voor myn
wond;

D 5

Hoe

58 MINNE-ZANGEN.

Hoe joeg myn Hert, wanneer ik steeds-
wys plukten,
Die Honig-douw : Noyt was ik meer
verheugt,
Doen ik myn mond aan uwe Lipjes drukte,
Gestrengeld om u hals, smolt ik van zoe-
te vreugd.

2.

Gy zocht t'ontworstelen myn zoeten
Engel,
Gy waard te zwak de Min te wederstaan,
Ik wierd geholpen van die klyne Bengel,
Maar Baafje loeg wanneer ik had gedaan;
Hy scheen vergramt, maar 't schynt dat
Venus-Wigje,
Zal maken dat ik u omhelzen mag,
En u treffen met zyn vergulde Schigje,
En gy dan vlugten zult voor myn ontzag.

Stem: *Is Liefde zoet lyden,*

1.

Wat is 'er groter Vreugd op Aard,
Als gepaard,
Met malkaar in vreugd te wezen,
Daar twe zamen eens van zin,
Vloeyen uyt een zuyv're Min:
Dan hoeft men nergens voort te vrezen.

Min

2.

Min ontsteekt een Hert vol gloed,
 En geeft moed
 Aan de bloedste van de Menschen,
 Jonk en Oud gevoeld de vlam,
 Die eerst van de Goden kwam;
 Wie zou dan de Min verwenschen?

3.

Venus die ontfonkte Mars,
 Zelfs hoe bars,
 Hy moest voor de Liefde buygen,
 Zonder 't zoete Venus-kind,
 Die de koelste Herten bind,
 Viel de Weereld gantsch in duygen.

4.

Waar is nu myn Engelin,
 Die ik Min?
 Waar mag 't poezele Meysje wezen?
 Die op Venus Ledikant
 Blussen zal myn Minne-brand,
 Als de schoonste plag voor dezen.

5.

Ag daar komt dat Troetel-dier,
 't Oog vol Vier,
 'k Voel myn koude Boezem blaken,
 Gy zult dezen Nagt geruft
 Smaken zoete Minne-luft,
 Als wy aan het strelen raken.

6.

Dartel-boeltje gaat te rust,

Want

60 MINNE-ZANGEN.

Want myn lust
Werd geperst door groot verlangen;
Gy zult my als een piloot
Haast zien varen in u Schoot,
En daar volle Vreugd ontfangen.

Stem: *Wat is 'er groter Vreugd op Aard.*

1.

Is Liefde zoet lyden, waarom baart-
ze dan pyn
Isze bitter hoe kanze dan aangenaam zyn?
Wyl ik lyde met luste: Waarom zoud
ik dan
Gaan klagen wyl ik het niet veranderen
kan,
Want de pyn is zo zoet zo beklaglyk is
de smert
Datze op een tyd quest en doorkittelt
myn Hert

2.

Als liefde is plagen laat ik de Minne-pyn,
Liever wil ikze bannen uyt de zinnen van
myn,
Als langer te leven in zorg en verdriet.
'k Wil my gaan begeve daar my niemant
en ziet

En slyten myn dagen in eenzaamheyd,
Op dat ik al myn leven de zorg raakt kwyt,

3. Die

3.

Die ik laaft had verkoren, die myn Zieltje
 gebiet
 Die wil my niet horen, maar ſtaag van
 myn vliet
 Al offer ik myn zinnen op 't Altaar van
 de Min,
 Zy wil my niet Minnen nog verand'ren
 van zin:
 Daarom doet uw zin en ziet wie gy lief-
 de biet,
 Op dat gy door 't Minne niet raakt in
 't verdriet.

4.

Die ik laaft had verkoren en getoond
 getrouwe Min,
 Die myn Hert plag te ſtelen tegen eenig
 tegenzin
 Die myn Oor kwam ſtrelen door haar
 lieve gezang,
 Is van my verdwenen en door haar ge-
 noeglykheyd,
 O Liefde! ô liefde waarom hebt gy my
 verleyd.

5.

Abdiſſe van 't Klooster geef my myn Lief-
 je weer
 Pœnitentie, pœnitentie roep ik na u be-
 geer:
 Of gunt my te wonen by myn lieve Bazyn,
 Myn

62 MINNE-ZANGEN.

Myn Leven zalder veel te gerufter om
zyn

Jochem zal ik bidden dat hy my tot haar
wend,

En myn zieltje wil behoede voor alle
torment.

6.

'k Zal my wel schikken na de Wette van
't Convent,

'k Zal dagelyks leren een Lesje wel be-
kend,

En off'ren myn zinnen op 't Altaar van
de Min,

Op dat ik mag beminne myn schoone
Vrindin,

Op dat ik mag beminne myn schoone
Vrindin,

Ag Pater! ag Pater laat my het Klooster in.

REGISTER

VAN DE

MINNE-ZANGEN.

A.	
Aurora brengt den klaren Dag,	Bladw.
Stem: <i>Adieu nu Vriende, enz.</i>	47
C.	
Cupidootje kleyn Venus Wigt,	
Stem: <i>O droevig ongeval.</i>	14
E.	
Een grage Bey, had Venus Zoon gesteken.	
Stem: <i>Van de Herder Piramus.</i>	3
Een Jonkman die 't Minnen,	
Stem: <i>Ik hoorde dees dagen.</i>	31
Een Meysje excelent,	
Stem:	35
G.	
Goeden-avond myn zoete Troosje,	
Stem:	37
H.	
Hebt gy voor my die Rozekrans gevlogten?	
Stem: <i>Van de Herder Piramis.</i>	4
Het best op Aard is een gerust Gemoed.	
Stem: <i>Wat leeft een Minnaar vol gerustig- heyd.</i>	5
Het Kusje, dat ik laaft van uwe Lipjes.	
Stem:	57
Hoog! om hoog myn Stem naa boven,	
Stem: <i>Philidaatje hoe lang is 't geleden.</i>	10
I.	
Ik ging lefemaal de Willige Boompjes telle,	
Stem: <i>Ik ging laaft wandelen.</i>	44
In de Min vind ik genugten,	
Stem: <i>Bacchus offer ik myn harte.</i>	24 1s

REGISTER VAN DE MINNE-ZANGEN.

- Is Liefde zoet lyden, waarom baartze dan pyn
 Stem: *Wat is 'er groter Vreugd op Aard.* 60
- L.
- Leftmaal ging ik eens om een Trantje,
 Stem: *Leftmaal kwam Cupido myn opwek-*
ken. 21
- Leftmaal kwam Cupido myn opwekken,
 Stem: *Leftmaal ging ik eens om een Trantje.* 52
- M.
- Mooy Saartje is jou Moeder niet t' huys,
 Stem: 26
- O.
- O zoetste Vrindin, ô Zylsteen der Min,
 Stem: *Ai mable Vincœur.* 54
- Ontfluyt, ontfluyt, uw Venstertje,
 Stem: *{ Is het niet Cecelia. enz. }* 40
{ Van doen, doen, doen, }
- Ontwaak, ontwaak, myn Lief, myn uytverkoren,
 Stem: 19
- T.
- Truytje myn Zoeten Engelin,
 Stem: *Mompeer.* 29
- V.
- Vrienden zou men niet Vrolyk wezen,
 Stem: *Bacchus is in de wereld gekomen.* 15
- Verlaat gy myn verbeve Ziel,
 Stem: 17
- W.
- Waar bent gy myn Roosje?
 Stem: *Ik stort nu myn klagten.* 50
- Wat is 'er groter Vreugd op Aard,
 Stem: *Is Liefde zoet Lyden.* 58
- Wat leeft een Minnaar vol gerustigheyd,
 Stem: *Het best op Aard is een gerust Ge-*
moed. 8
- Wie zal dog die gelukkige eens zyn,
 Stem: *Het best op Aard is een gerust Ge-*
moed. 39